

Ang Biyahe ni Isabelle

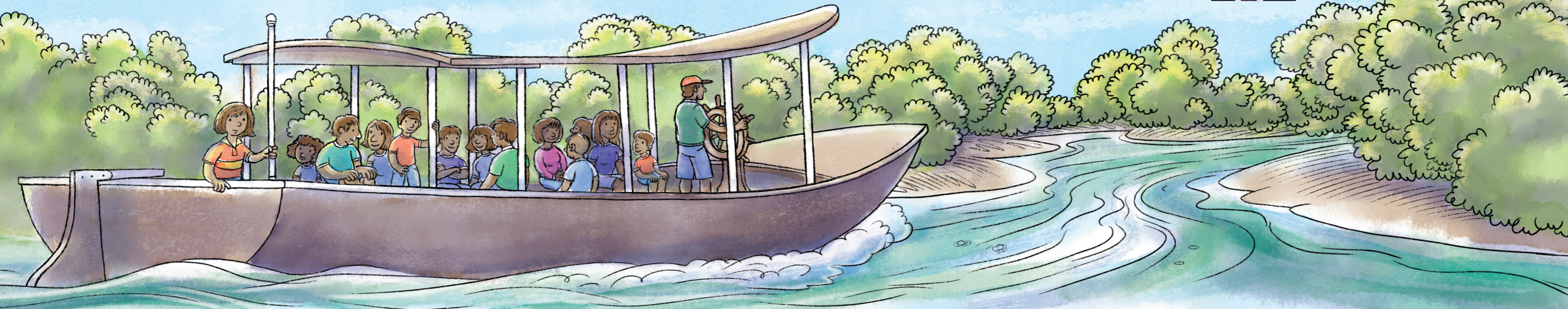
Ang biyahe layo ug peligro,
apan igo nga panalangin ang
pag-abut sa templo.

BILIHONG MGA PANALANGIN

“Ang mga panalangin sa templo
bilihon kaayo.”

Presidente Thomas S. Monson (1927–2018), “Ang mga
Panalangin sa Templo,” *Liahona*,
Mayo 2015, 93.

Ni Jessica Larsen
Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

Brazil, 1992

Mihangad nga gipiyong og gamay ni Isabelle ang iyang mga mata sa pagtan-aw sa asul nga kalangitan. Walay panganod nga makita. Gipaak niya ang nauga niyang mga ngabil.

Hilum nga nakig-istorya sa stake president, nga si Presidente Santiago, ang iyang mga ginikanan. Kusog kaayo ang andar sa makina sa barko nga dili siya makadungog kanila. Apan nahibalo siya unsay ilang giistoryahan. Wala nay tubig nga mainom.

Gipaningkamutan ni Isabelle sa pag-focus ang hinungdan sa ilang pagbiyahe. Mangadto sila sa templo aron magpa-seal ang pamilya! Nakahinumdom siya nga nakabati sa iyang mga ginikanan nga naghigot mahitungod sa matahum nga templo sa São Paulo sukad sa gamay pa siya. Ang pag-adto didto daw usa lamang ka sugilanon. Tungod kay, ang pamilya ni Isabelle nagpuyo sa Manaus, sulod sa Amazon rainforest, ug ang templo dunay kapin sa 2,000 ka milya (3,219 km) ang gilay-on.

Dayon giplano ni Presidente Santiago ang unom ka adlaw nga biyahe padulong didto. May kapin sa 100 ka mga miyembro ang mihukom nga mangadto. “Usa kini ka sakripisyo,” miingon si *Mamãe* kaniya. “Apan ang sakripisyo nagdala og mga panalangin.”

Sa una, ang biyahe makalingaw. Nangatulog sila sa duyan nga naa sa deck sa barko, nanganta og mga himno, ug nagbasa og mga kasulatan.

Apan ang tubig nga mainom nahurot na, ug ang tubig sa sapa hugaw kaayo.

Gibati ni Isabelle nga si *Mamãe* mihikap sa iyang bukton. “Si Presidente Santiago nagtawag nga magpundok ta,” miingon siya. “Mag-ampo ta nga unta moulan.”

Miapil si Isabelle sa pundok, ug gisugdan ang pag-ampo. Human sa pag-ampo, mibati siya og ginagmayng taligsik sa iyang liog. Midali siyag adto sa kilid sa barko ug miginhawa og lawom. Abuhon nga panganod ang nag-irog padulong nila. Sa wala madugay ang ulan nag-sugod sa pagbundak! Gibuka niya ang iyang baba aron mosalo og tinulo sa ulan ang iyang dila.

“Pagdali!” misinggit si *Mamãe*. “Pagbira og mga balde, mga sudlanan—bisan unsa!”

Mibira si Isabelle og sudlanan ug gigunitan kini pag-gawas. Gusto siyang makasalod og daghang tubig kutob sa iyang mahimo. Ang tanan nagtinabangay, nangalipay ug nagsaulog. Wala madugay naghimo sila og dako kaayo nga kasaulogan! Ang ulan midangat og 15 minutos. Igo na kaayo kadtong gidugayon aron makatigom sila sa gikinahanglan nga tubig. Milagro kadto.

Sa wala madugay miabut na sa daplin ang barko. Apan duna pa gihapon silay 1,500 ka milya (2,414 km) nga biyahion. Ang tanan namalhin dayon sa bus alang sa nahibilin nga biyahe. Sulod sa mga adlaw, gitadlas sa bus ang libaungon nga mga dalan. Kausa miuntol kini

og labihan kakusog nga ang bildo nabuak! Usahay magdagan sila sa init, daghang tawo nga mga siyudad. Apan bintaha na lang kay ang mga karsada didto dili kaayo libaungon!

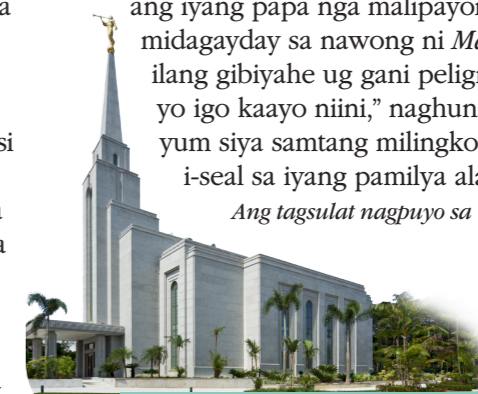
Malipay kanunay ang tanan kon manghunong na sila sa baranggay o lungsod para mangaon. Mangaon sila sa mga chapel o kauban sa mga miyembro sa Simbahan nga ilang maagian. Sa unang gabii, nangabut sila nga gabii na kaayo nga nahadlok si Isabelle nga basin wala nay naghulat. “Ayaw kabalaka,” miingon si *Mamãe* uban sa gikapoy nga pahiyom. “Tan-awa!”

Ang branch president ug ang mga miyembro sa Simbahan naglina tabok sa karsada. Naggunit sila og bandila nga gisulatan og “Ang Sakripisyo magdala og mga panalangin.” Mipahiyom si Isabelle Eksakto si *Mamãe*!

Human sa tulo ka libaungon nga mga adlaw, sa katapusan nangabut ra sila sa São Paulo. Mibarug si Isabelle gikan sa iyang gilingkuran aron makita niya og tarung ang gawas nga talan-awon samtang ang bus miliko sa may kurba. Sa kalit ang tanan sa bus nakasinggit sa kalipay. “O templo! O templo!” Nakita nila ang taas, gamay nga temple spire nga mas taas kay sa naglaray nga mga palm tree. Midan-ag ang silaw sa adlaw sa pinabulawang anghel nga si Moroni.

Ang tanan gipangkapoy, apan walay usa ang gustong mopahulay. Gusto silang ma-seal diha-diha dayon. Dihang oras na para sa iyang pamilya nga ma-seal, mainampingon nga nag-ilis og puti si Isabelle. Samtang naglakaw siya padulong sa sealing room, nakita niya ang iyang papa nga malipayon. Mga luha sa kalipay midagayday sa nawong ni *Mamãe*. Layo kaayo ang ilang gibiyaha ug gani peligro. “Apan ang pagsakripisyo igo kaayo niini,” naghunahuna si Isabelle. Mipahiyum siya samtang milingkod siya sa iyang dapit aron i-seal sa iyang pamilya alang sa kahangturan. ■

Ang tagsulat nagpuyo sa Texas, USA.

Niadtong 2012 natukod ang usa ka templo sa Manaus, Brazil, diin nagtubo si Isabelle. Sukad niadto, si Isabelle ug ang ubang anak nanagko na nga may kaugalingon na nilang mga pamilya. Daghan nila nangadto aron sa pagtan-aw niining matahum nga bag-ong templo ug mahinumdom sa kaugalingon nilang biyahe.